

Întotdeauna. La fiecare bine, ispita ori merge înainte, ori vine după el.

•
Totdeauna vom avea mâhniri, dar starea noastră exterioară trebuie să fie contrarie. Oricâte mâhniri ar avea, omul care a ajuns la rugăciunea lăuntrică le va suferi mai ușor, pentru că Hristos este cu el și-l va umple de bucurie nesfârșită. Iar bucuria aceasta, bucuria în Domnul, n-o poate strica nici o mâhnire.

•
Când te tulbură gândul de frică pentru mâhnirile ce vor urma, să nu începi să vorbești cu el, ci să spui simplu: „Facă-se voia Domnului!”. Și asta te va umple de liniște.

Nu te preocupa niciodată ce vor spune oamenii care nu au o gândire creștinească.

•
Când intri în biserică, să-ți aduci aminte că ea este casa lui Dumnezeu. Să stai în ea cugetând neîncetat în mintea ta că te afli în casa Lui. Și să nu lași nici o clipă să fugă din mintea ta gândul că Dumnezeu Se află alături de tine. Și să nu-ți îngădui niciodată, sub nici un motiv, vreo libertate și vreun confort în mișcările tale, cât timp te afli înăuntrul bisericii.

Fragment din: „Starețul Varsanufie – Sfaturi către monahi și omii către mireni”, Editura Evangelismos, București, 2003

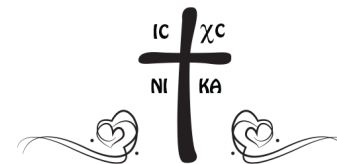
PROGRAMUL LITURGIC

- **Sâmbătă: 19 ianuarie**
17:30 – Utrenia și Sfânta Liturghie:
- **Duminică: 20 ianuarie**
08:30 – Utrenia și Sfânta Liturghie:
Duminica celor zece leproși
Sfântul Eftimie cel Mare

Str. Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București

www.sfantul-ilie.ro

BULETINUL PAROHIEI SFÂNTUL ILIE HANUL COLȚEI

Nr.8 / 13 ianuarie 2013

Str. Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București

Foto (c) Victor Ponea

PR. DUMITRU STĂNILOAE

FRAGMENT DIN
„UN AN NOU”

Dacă timpul ar fi singura formă de existență, învăluită din toate părțile de moarte, atunci n-ai putea spera nimic cu adevărat. Căci speranțele pentru scurte plăceri viitoare, care trec, nu merită acest titlu. „Nu spera și nu ai teamă” ar fi cel mai înțelept sfat ce s-ar putea da omului. Anticipează moartea de acum, fă-te apatic față de toate, dacă în curând nu ne așteaptă altceva decât nimicul! Sau înecă-ți gândurile acestea neplăcute în zgomotul petrecerii, în uitarea ameteții alcoolice și în paroxismul simțurilor periferice dezlanțuite!

Dar nu, timpul nu e ultima realitate! Timpul e numai o fază a vieții. E fața exterioară, fața lumii căzute din

regiunea trăirii spirituale. Omul capabil de viață spirituală simte mai puțin timpul. Fiecare știe din experiență că ceasurile fericite nu se observă când trec. Dimpotrivă, suferințele puternice se experiază ca timp foarte lung, mai lung decât timpul matematic. Timpul se măsoară cu două măsuri: cu trăirea internă și cu unitatea matematică, iar legătura dintre aceste două forme ale timpului este foarte laxă. O oră de timp matematic poate fi experiată uneori ca ceasuri întregi, iar alteori, ca un moment, sau pur și simplu nu se observă. Aceasta înseamnă că veșnicia străbate în timp, invadează în el și determină curgerea lui.

Fragment din: Pr. Dumitru Stăniloae, „Un an nou”, Telegraful Român, an LXXXIII, nr. 1, 1 ian. 1935, p.1

SFÂNTUL NICON

FRAGMENT DIN
„VIAȚA ȘI MINUNILE”

În vremea de față, oamenii veacului acestuia se uită la noi, cei credincioși, ca la niște scrântiți, ca la niște proști. Nu le place credința noastră ortodoxă, rânduielile noastre bisericești, canoanele și obiceiurile. Râd cu dispreț

de tot ceea ce pentru noi este sfânt. Adesea am ocazia să aud de la credincioșii care sunt nevoiți să trăiască în mijlocul lumii potrivnice cât de greu le este să suporte batjocurile neîncetate adresate lor. Însă eu cred că ar trebui să le socotim drept o cinste. „De sunteți ocărăți pentru numele lui Hristos, fericiți sunteți, căci al slavei și al lui Dumnezeu Duh peste voi odihnește” (1 Petru, 4,14), a spus Apostolul Petru. Dacă râd de voi, dacă nu vă iubesc, înseamnă că noi nu suntem din lumea aceasta. Nu trebuie să vă supere și să vă amărască această atitudine a lor.

Nu vă lipiți inima de deșertăciunea lumească. Mai ales la rugăciune, lăsați toate cugetele cele lumești. După rugăciunea de la chilie sau de la biserică, pentru a păstra starea de rugăciune și de umilință a sufletului, trebuie să păstrezi tăcerea. Uneori, chiar un simplu cuvânt, neînsemnat, poate tulbura și speria smerita zdrobire din inima noastră ca pe o păsărică.

Sfinții Părinți numesc Rugăciunea lui Iisus „învățătură”, pentru că dacă o vei făptui, ea îți va curăța inima, iar în această inimă curată Domnul va scrie cu degetele Sale tot ceea ce trebuie să știi. Niciun fel de lectură sfântă, oricât de multe tomuri ai citi, nu-ți poate da cunoștințele pe care ți le dăruiește Rugăciunea inimii.

Fragment din: „Starețul Nicon de la Optina – Viața și minunile”, Editura Doxologia, Iași, 2011

SFÂNTUL VARSANUFIE

SFATURI CĂTRE MONAHI ȘI
OMILII CĂTRE MIRENI

„Nu vă încredeți în cei puternici, în fiii oamenilor, în care nu este mântuire”. Mi-a plăcut totdeauna să cercetez Scriptura și cărțile Sfinților Părinți, și mai ales, Psaltirea. Și că de multă înțelepciune mi-au descoperit ele!... Să nădăjduiți numai în Dumnezeu, niciodată în om. Făcând așa, orice rău se va depărta de la voi, precum se depărtează ramurile tăiate de la copac.

Cu cât trăiești mai atent și mai aspru, cu atât mai sălbatic te atacă vrăjmașul. Încearcă să te tragă în păcat mai ales de sărbători. Să le aștepti pe toate. Să fii pregătit pentru toate... Domnul este îndurător. Sărbătorile pricinuiesc daruri. Și voi veți lua ceva și vă veți încredința de asta după mulți ani, poate chiar după patruzeci de ani... Atunci veți înțelege ce dar va trimis Domnul în sărbătoarea cutare.

Când sunteți în dispoziție bună să așteptați vijelii. Așa se întâmplă